

nævnte det ikke i mit første Foredrag for at spare Tid, og fordi denne Sag var tiltraadt af Udvalget, men jeg er enig med den ærede Minister i, at hele dette Forhold paa Lolland trænger til en alvorlig Undersøgelse og ogsaa vil komme til at bestæfuge Lovgivningsmagten næste Aar. Statterbyerne derovre ere komne op paa Udgifter, som virkelig ere næsten ruinerende, der er ikke saa Lodsejere derovre, som betale mere i Digeskat end i Gammelstat; dertil kommer, at Gammelstaten er den samme Aar til andet, medens Digeskatten er meget stiftende, og særlig naar der støder saadanne Naturulemper til, saa kan denne Stat i et enkelt Aar stige til en saadan Højde, at den virkelig bliver meget faretruende for enkelte Mænd. Derfor kunde der vel være Tale om at komme dem til Hjælp, ikke ved en enkelt Foranstaltning som denne, men muligvis ved Foranstaltninger af en mere varig Natur. — Jeg skal nævne en anden Ting, som jeg ikke omtalte første Gang, jeg havde Ordet, nemlig den Bevilling, som begæres her og er tiltraadt af Udvalget, angaaende 400,000 Kr. til et Dampfærgeleje for Forbindelsen Kjøbenhavn—Malmø. Naar Udvalget har tiltraadt denne bethdelige Bevilling, saa er det fordi man har ment, at Ansøget af dette Dampfærgeleje, til hvilket man jo ogsaa i Aar bevilger det første Bidrag til Anstaltelsen af en Dampfærge, vil have en væsentlig Betydning for den gennemgaaende Trafik. Det er jo bekendt nok, hvorledes der fra svensk Side har været store Planer oppe om at undgaa at faa den svenske Trafik til Tyskland over Danmark; man har søgt at faa denne Saksnierrute etableret, for dermed at faa en direkte Forbindelse mellem Sverige og Tyskland, og derved at gaa uden om Danmark, og jeg er ikke ganske vis paa, om der ikke ogsaa har været politiske Tanker med i Spillet. Nok er det, at det maa betragtes som en Fordel for os, at vi nu have faaet Overenskomst med den svenske Regering om at faa denne gennemgaaende Trafik over Danmark. Enhver vil jo vide, hvilken Betydning Dampfærgeforbindelsen mellem Helsingør og Helsingborg har haft i saa Henseende. Det er en meget betydelig Godstrafik denne Dampfærge har tilført de danske Statsbaner, og jeg antager at noget lignende vil blive Tilfældet for Malmørutens Vedkommende. Naar Udvalget har tiltraadt Bevillingen, er det for det overbejende Antal af Medlemmers Vedkommende, under den Forudsætning, at det skulde kunne lykkes at føre Loven om førstellige Statsbaneanlæg i og ved Kjøbenhavn igennem, idet Bevillingen har sin naturlige Plads paa denne

Lov. Den har før været paa denne Lov, og hører ganske naturligt hjemme i hele den Række af Kommunikationsforanstaltninger, som efter denne Lov skulde udføres i og ved Kjøbenhavn. Derved vil ogsaa dette Anlæg blive knyttet til de samme Betingelser, som de øvrige, nemlig et vist Bidrag fra Kjøbenhavns Kommunes Side. Vi tør ikke paataage os noget Ansvar for, saa fremt denne Lov ikke skulde blive gennemført i Aar, da at umuliggøre denne Trafik, saaledes at Trafikken fra Sydverige og Tyskland bliver ledet uden om Danmark. — Det næste jeg vil omtale, er en Bemærkning af den højtærede Kultusminister om en Overskridelse paa Kontoen: Ministerielle og Kontorudgifter. Den højtærede Minister mente at være ganske fagesløs paa dette Punkt. Jeg skal om denne Konto sige, at den i Følge sin Natur ikke kan foruberegnes ganske sikkert, men man maa dog gaa ud fra, at det er Meningen med enhver Bevilling, at Forbruget paa Kontoen holdes nogenlunde inden for Kontoens Beløb. Jeg tror nok, at det maa siges, at der virkelig her foreligger en Overskridelse, som ikke hører ind under det normale. Hvis vi nu bevilger dette Beløb, vil det være det samme som at faa en fuldstændig Streg over Overskridelsen; men det har Udvalget ikke følt sig kompetent til. Her er en Overskridelse, og den kompetente Myndighed her er Statsrevisionen. Naar vi da ikke bevilger dette Beløb, vil det sige det samme som, at Overskridelsen henvises til Statsrevisionen, og der vil da eventuelt fremkomme noget fra den derom. Naar den ærede Minister forsvarede Rejsten til Undersøgelse af Seminarierforholdene, følte jeg mig ikke overbevist ved hans Udtalelse. Jeg tror vedblivende at maatte hævde, at det er meget farligt at komme ind paa at afholde Udgifter af den Art uden foregaaende Bevilling. Det er ganske vist, at Tanken om denne Rejse kom frem, efter at Rigsdagen var gaaet fra hinanden, men det var noget farligt saa, at gaa ind paa den Tanke, thi nødvendig er Udgiften ikke. Det vilde føre for vidt, hvis det, for at tage en Ting paa forventet Tillægsbevilling, skulde være tilstrækkeligt at man ansaa den for hensigtsmæssig. Det kan Bevillingsmyndigheden ikke gaa ind paa. Her foreligger et Tilfælde, hvor det er Udvalget og mig personlig klart, at man kunde sige, at det var beklageligt, at man ikke kom i Tanke derom, medens Rigsdagen var samlet; det var beklageligt, at denne Rejse ikke kunde finde Sted; men naar der ikke er en Bevilling dertil, kan man ikke afholde saa store Udgifter. Der maa søges en Bevilling ligesom i andre Tilfælde. — Med Hensyn til